

■ **ירדנה מלר**, מזכירת סיעת הליכוד בכנסת, מחכה בקוצר-רוח לפגרת-הקיץ של הבית. נאחרונה, בעיקבות כמה כישלונות של הקואליציה בהצבעה במליאה, פרצה מלר בבכי. היא ראתה בכך את כישלונה האישי, משום שהיא משמשת מזה זמן רב המצליפה-בפועל של הקואליציה, והיא אשר מועיקה את הח"כים והשרים להיכנס לאולם כדי להצביע.

■ **ח"כ יוסי שריד** קרא בעיתון על טניסאית בת 40, שנצחה באחד השלבים בתחרות וימבלדון. כל פעם שאני שומע על דבר כזה, אני אומר לעצמי שמצבי לא כלייך גרוע, אמר שריד בן ה-42. כשאני קורא שגבר בן 50 אנס אשה, אני אומר שמצבי עדיין טוב, ויש לי סיכוי להצלחה.

■ **יושב ראש הכנסת מנחם סבידור** הוזמן להתראיין בתוכנית הטור השבועי בקול-יש"ר ראל, תוכניתו של דויד (רודי) מרגלית. ביום ההקלטה הוא הודיע, שלא יוכל לבוא, בגלל כאבי-שיניים. גם כשהוצעה לו שיחה כשידור חי ביום השישי בערב, סירב.

■ **השופט המחוזי מלשה** הסדן שמע את הסניגור טוען, כי יש להקל בעונשו של הנאשם. מכיוון שהוא אב טוב לילדיו. מרוע זה טיעון להקלת עונשו שאל השופט, הרי כל אב אוהב את ילדיו אם אתה משורר, או תמיד שאתה מוכן אפילו לקטוף כוכבים עבור הילדים שלך, ואין בכך כל רבר יוצא דופן.

■ **בעת הדיון על עונשו של מלשה גרר**, אשר הודה בהתחזות לגניקולוג ובביצוע מעשים מגונים, ביקש הנאשם שכית

■ **תחת הכותרת בגידה מחי** ניסה ח"כ הליברלים יצחק (וגי) זילגר לטעון, שריבורים על החזרת הגולן לטורים הם בגידה על-פי החוק שחוקק עוד כשהמערך היה בשלטון. המאמר פורסם בהארץ לצד תמונת חיים ברילב, ולידה הסבר שדיברי ברלב על החזרת הגולן לטורים משמעם בגידה. כתבה זו עוררה ח"כים רבים שפנו לזיגור וביקשו הסבר. כאשר פגש ח"כ הליברלים כברלב במסדרון הכנסת, הוא הסביר לו שלא היה בכונתו לומר כי ברלב הוא בוגד, ואם זה השתמע מהכיתוב לתמונה, הוא מתנצל על כך. ענה לו ברלב: "כתוב זאת לעיתון".

■ **צאו מלבנון** קרא צעיר לעבר קצין בכיר, בשנסע כמכונית צבאית בצפון תל-אביב. הקצין עצר את ריכבו וקרא לצעיר. הוא ביקש ממנו שיסביר את פשר קריאתו. הצעיר נכנס למכונית, והקצין הזדהה לפניו כתת-אלוף יצחק שני, הצנוור הצבאי הראשי. הצעיר הסביר לו, שזכות-הזעקה עדיין שמורה לו, ולדעתו חובה על כל אזרח המתנגד למלחמה הבלתי-צודקת לומר זאת בכל פורום אפשרי. שני ביקש לדעת מהיכן האינפורמציה שלו, והמוחה סיפר לו שאכיו הוא קצין בכיר לשעבר. שני ליטף את ראשו ולא הגיב על דבריו. בתום נאומו יצא הצעיר מהרכב, והצנוור המשיך בדרכו.

■ **כאשר הרתה לילי שרון**, שכר בעלה אריק דירה בצפון תל-אביב, ברחוב וייצמן. מרידה זו היא היתה נוסעת בוקר-בוקר לטיפולים בבית-החולים שיבא. כוונן מילחמת הלבנון נהג שרון לגנוח בדירה, בין גיחה לגיחה לחזית. עתה הוא לא חידש את חוזה השכירות, ושומר-יראשו נעלמו מהרחוב.

חיים ברילב מתכופף בשולי הבימה, כדי לדבר עם חברים. ברילב, מזכ"ל מיפלת העבודה, ניהל את ישיבת המרכז האחרונה של המיפלה באולם אוהל-שם בתל-אביב. המדרגות היו צרות ביותר, וברילב, שישב על הבימה, העדיף לדבר עם הפונים אליו כשהוא ניצב מעליהם.

המישמרת הצעירה של מיפלת העבודה.

■ **במשך שנים** היו בטוחים בתנועת החרות שמויכה ריי-סר, שהצטרף לתנועה, הוא בעצם סוכן של מיפלת העבודה. פעם ביקר אצלו קליינר, שאחר סיפר לרדני מילוא כי על הקיר בביתו של רייסר היתה תלויה מדליה של זאב ז'בוטינסקי. אמר לו מילוא: "אל תהיה נאיבי. אתה יודע כמה מדליונים של ז'בוטינסקי אפשר לקנות בחנות".

■ **בישיבה של ועדת-העליה** והקליטה הציע ח"כ העבודה רפי סרויסה, "למכור" את העליה כפי שמכרו את הליכוד בכחירות, "כפי שמוכרים קוקה-קולה". העיר לו קליינר: "את המערך צריך למכור, לעומת זאת, כמו שמוכרים שמרקים".

■ **במחזה המוסיקאלי סרויני** טורד, שמועלה עתה על בימת התיאטרון הקאמרי, מופיעים שני בני-מישפחה אחת: השחקן גית סנדרה שרדה, שהיא אשתו של השחקן מזוני כזשנוב, ואחיה גבי שרדה, זמר-אופרה כמיקצועו. אמם של השניים איך היא קשורה בזימרה — היא מררה לפיתוח-קול.

וורד סוינגל מנהיג הלהקה הקולית ניו סווינגל סינגרס פעה במארק הירקון. הביע חשש שמישהו מתנכל לו. הוא סיפר שבבית-המלון שבו הוא מתאכסן, הוא תלה מחוץ לדלת את השלט נא לא להפריע. והמנקה היתה נכנסת לחדרו בקביעות ב-7 בבוקר ומעירה אותו. הוא דרש ממנה לצאת, וגילה שהשלט חוסר. אחריו שני לילות דומים, הוא מנה להנהלת המלון וביקש שיעבירו אותו לקומה אחרת. הוא הועבר מהקומה העשירית לקומה ה-14, אך גם שם חוסר הפתק שתלה, והחדרנית העירה אותו שוב בשעת בוקר מוקדמת. הוא בדק ומצא שלשאר חברי הלהקה לא אירע כדבר הזה, ומכאן הוא הגיע למסקנה שמישהו בכל זאת מנסה להפריע לו לישון.

■ **כאשר היה הפרקליט** הפתחתי-קוואי אבי אורן סטודנט באוניברסיטת תל-אביב, הוא כתב בעיתון הסטודנטים. מיוכאל קליינר, שהיה אז יושב ראש-האגודה היום הוא ח"כ חרות, מינה אותו כעורך העיתון. האישי שודיה אותו מתפקיד זה היה מלשה בהן, היום מראשי

המשפט יתחשב ויעזור לו, כדי שיוכל לשוב לפעילות כלכלית ולשקם את מצבו. הוא טען כי בכלאל הוא יוכל לפרנס את מישפחתו. מרוע לא? שאל התובע אברהם לנדשטיין, הירוע כחוש-המומר שלו, כשהיה במאסר הוא יוכל למכור את מעשיהו, אמר בחיך.

איתן הדר צלם הסלוויזיה יושה על הריצפה, והכתב איתן אורן עוזר לו לקום. הדר צילם עבור השבוע, יומן אירועים את ערב-ההוקרה שנערך ב-בית לסיף לשחקיות רחל מרכוס (ראה: לילות ישראל). במהלך הצילום נתקל באחד האורחים, החליק ונפל על ישבנו, כשהמצלמה על ורעו.